

פרשת ויגש

ולא יכל יוסף להתאפק לכל הנצבים עליו ויקרא הוציאו כל איש מעלי ולא עמד איש אתו בהתודע יוסף אל אחיו (מה, א)

יש לתמוה, בתחילת הפסוק כתוב "**ולא יכל יוסף**", אם כן כפי שאין צורך לכתב בהמשך: "**ויקרא יוסף הוציאו...**", גם בסיום הפסוק אפשר היה לכתוב "**בהתודעו**" אל אחיו, לשם מה צריך להזכיר לנו שוב שמדובר ביוסף?

במדרש (ב"ר פר' צג) מבואר שיוסף לא התודע לאחיו בפתע פתאום, כדי שלא יבהלו ויתבישו. כשראה שהגיע הזמן להתגלות לאחיו, אמר להם: הבה ונסכם מה טענתם לי עד עתה: למה אני אמור לשחרר את בנימין!? כי אביו כבר שיכל בן אחד, ואת בנימין הוא אוהב כל כך, עד שהוא עלול למות אם בנימין לא יחזר. מי אמר בכלל שאחיו מת? אני אראה לכם שהוא חי, ואף אביא אותו לכאן! ומיד קרא: "**יוסף בן יעקב, בוא לכאן!**" כששמעו זאת אחיו החלו מביטים לארבע רוחות השמים, לראות מהיכן יבוא יוסף.

אמר להם יוסף: "**להיכן אתם מביטים? אני הוא יוסף!**" יוסף התגלה לאחיו קמעא קמעא ולא בפתע פתאום כדי לא לביישם. זהו שרומז הפסוק במלים "**בהתודע יוסף אל אחיו**", בתחילה נתן יוסף לאחיו את התחושה שיוסף אחר עומד להתגלות לאחיו, לאחר שעכלו את העובדה שיוסף עודנו בחיים, יכול יוסף כבר לומר להם "אני יוסף".

מקור: הרב שלמה לוונשטיין שליט"א